

NOVA ESTRATÈGIA DE CARA AL CONGRÉS DE DESEMBRE

Federalisme i marketing polític

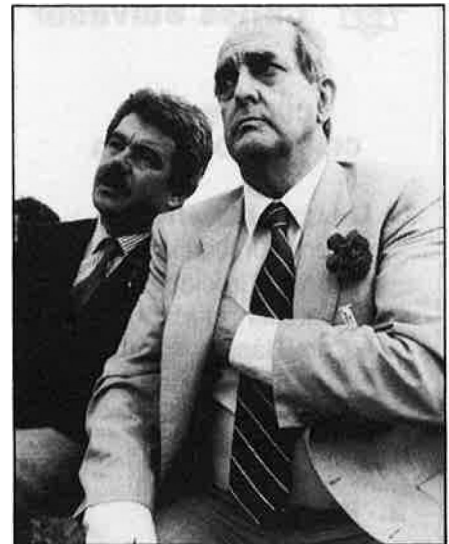
Davant el pròxim congrés del PSOE, els socialistes catalans se la juguen buscant un compromís més sòlid amb la reconstrucció nacional del país. En aquest context cal incloure les recents crides al federalisme, encara molt matisades i moderades, dins una estratègia política que començà l'alcalde Pasqual Maragall.

Josep M. Pasqual

El socialisme a l'estat ha anat en descens a les darreres eleccions. El descens, posteleccions, ha estat interpretat com a victòria pels mateixos socialistes, que han argumentat que partien de majories tan absolutes com irrepetibles, o com a derrota, segons han analitzat tots els adversa-

ris. Numèricament, però, descens.

A Catalunya, el descens no ha estat tan clar. Potser gens clar. Perquè el Partit Socialista continua governant, després del 10 de juny, a Barcelona i els seus alcaldes continuen regint la majoria dels ciutadans de Catalunya. I tot, en una època en què el discurs nacionalista, i l'acollida que rep, es troba en un dels moments més dolços d'aquesta segona meitat de segle.

Caldrà que el PSOE entenga que el fet que els seus companys catalans es diguen federalistes és una manera de dir-los que amb ser autonomistes no n'hi ha prou.

Que nacionalisme avança i socialisme retrocedeix és allò que saben els socialistes catalans, potser per catalans i no per socialistes, a diferència de molts dels socialistes espanyols, que, havent

**llibreria - papereria.
material oficina
objectes escriptori.
jocs**

**-belles arts_
dibuix tècnic**

distribuïdor per la zona de: _

Letrasef

passeig maragall,84

telèfon 351 54 02

barcelona

**Centre
Carles Salvador**

CURSOS PER CORRESPONDÈNCIA

1. Llengua i Literatura:

- Curs d'Iniciació.
- Curs d'Iniciació (per a castellanoparlants).
- Curs Bàsic.
- Curs Progressiu de Llengua.
- Curs de Professorat.

2. País Valencià:

- Geografia i Història del País Valencià.

Matrícula oberta tot l'any,
tret del mes d'agost. Per a més
informació, adreceu-vos al

Centre Carles Salvador
Moratín, 15, 6a. 46002-València

tingut a les mans prou anys per fer de bon coixí al desenvolupament de l'Estat de les autonomies, s'han excusat massa sovint en el fantasma de les inèrcies centralistes, en lloc de configurar un estat autònom on les nacionalitats històriques i la resta de països amb voluntat nacional poguessin trobar-se còmodes.

És en aquest context que els socialistes catalans intenten cada vegada ser més nacionalistes, i ara hauran de desfer molta de la feina feta en els darrers anys, amb tendència a assimilar nacionalisme i dreta. Un primer pas, i que indubtablement va donar-li bons resultats, va ser el de Pasqual Maragall, quan va començar a parlar de catalanisme. Ara ja no és Maragall, sinó Antoni Dalmau, Higin Clotas, Francesc Casares, Mercedes Aroz, i fins una dotzena de membres de l'executiu i del consell nacional del PSC, que s'esforcen a concretar fins on arriba el nacionalisme dels socialistes catalans, un sostre que haurà d'aprovar el congrés de desembre proper del PSC i que té un nom: federalisme.

Si els socialistes catalans parlen ara de federalisme, i no ho van fer abans, és perquè ara consideren que cal un compromís intern més sòlid amb la reconstrucció nacional de Catalunya. És a dir, que veuen que, des de Catalunya, la idea de l'Espanya de les autonomies no acaba de convèncer i se la juguen a favor d'una visió més autonomista del conjunt de l'estat.

Per al PSC, dir-se federalistes és una manera de dir als seus companys del PSOE que, tal com entenen les autonomies, amb el fet de ser autonomistes no n'hi ha prou. I caldrà que els Peces Barba i els Almúnia ho entenguin, no es quedin a nivell d'un debat formal sobre la paraula federalisme, ni s'entestin només a recordar que el federalisme no és possible en aquest estat, perquè no es parteix d'una sobirania de les parts. Evidentment, a partir d'una concepció molt particular de la història, cal suposar.

Els socialistes catalans ja saben que en teoria constitucional, tal com estan redactats els textos legals, no es pot parlar d'estat federal, i també saben que el govern central no vol ni sentir parlar de reformes de la Constitució. Prou feina té. Allò que demana el PSC, simplement, és una lectura federalitzant de la Constitució, és a dir, una lectura del títol VII que permeti situacions molt properes a les d'un estat federal, sense rupturismes. El PSC proposa, des de l'actual marc estatutari i

constitucional, una evolució amb horitzó federal, que parteix bàsicament de cinc reflexions jurídiques:

a) Competència legislativa més àmplia per a les comunitats autònomes.

b) Competències exclusives en matèria d'administració local.

c) Evolució dels sistemes de finançament cap a unes més grans responsabilitats fiscals de les autonomies. És a dir, creació d'impostos propis.

d) Institucionalització de la participació de les comunitats autònomes en la producció legislativa de l'estat.

e) Conversió del Senat, quant a la seva composició i funcionament, en Cambra de les autonomies.

El plantejament estratègic dels socialistes catalans, basat en els anteriors cinc punts, permetria una uniformització de les autonomies, però no a la baixa. I també s'allunyaria del «campi qui pugui» a què de moment es veuen obligades Euskadi i Catalunya, per exemple. A la vegada, un model tipificat, com el federalista, seria una bona garantia enfront de les temptacions centralistes. Homologar el model seria una bona manera de fugir de l'ambigüitat en què es mou un estat tan atípic com el de les autonomies, que ningú no sap ben bé què és ni cap a on va.

Els cinc punts anteriors, a més, serien una fita d'arribada per totes les comunitats autònomes. Per quan vulguin arribar-hi. Sense haver de frenar, però, l'assoliment de competències quan alguna d'elles així ho desitgin.

Demana que «l'estat avanci cap a un model federal», però, només és la tesi de la ponència marc que el Partit dels Socialistes de Catalunya aprovarà en el seu congrés de desembre. I, després, serà presentada com a aportació dels socialistes catalans al congrés que el PSOE celebrarà la darrera setmana de gener del 1988.

Fonts dels socialistes catalans creuen que el PSOE no aprovarà res que s'assembli a federalisme i, en conseqüència, el govern central tampoc no tirarà endavant aquesta estratègia. Tanmateix, potser la federació de Mallorca, que ja va aprovar una ponència sobre «Socialisme i Federalisme», o els andalusos, que també han parlat de federalisme, donin suport al PSC. I tot quedarà en una aportació específica des de Catalunya. Si la proposta del PSC no passa d'aquí, tot haurà quedat en un nou intent de vendre millor a Catalunya el projecte polític socialista. Si, en canvi, hi ha convicció federalista, els fets diran més que el nom. D